

Shrnuv tyto vývody, dospívá nss k právnímu názoru, že z usnesení min. rady z 22. prosince 1920 (Zásady pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Podkarpatské Rusi) mohou státní zaměstnanci i za účinnosti plat. zákona č. 103/1926 Sb. dovozovati právní nárok na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti. — — —

Č. 12.322.

Policejní věci: I když veřejný zájem nutně toho vyžaduje, aby byl vydán příkaz nebo zákaz podle čl. 3 odst. 1 zákona č. 125/1927 Sb., může politický úřad I. stolice vydati takový zákaz samostatně jen tehdy, jde-li o případ, který nesnese odkladu pro svoji naléhavost.

(Nález z 10. března 1936 č. 10.330/35.)

V ě c: Jan G. v Liberci proti rozh. zem. úřadu v Praze z 9. srpna 1934 o policejním přestupku.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu ve Vrchlabí z 3. března 1933 byl st-l uznán vinným přestupkem vyhlášky jmenovaného úřadu z 19. srpna 1932 a odsouzen na základě čl. 3 odst. 1 zákona ze 14. července 1927 č. 125 Sb. k vězení na 8 dní, poněvadž dne 30. srpna 1932 jel s osobním autem po okresní silnici z Kunčic do Vrchlabí, ačkoli tato silnice byla uvedenou vyhláškou uzavřena.

Nař. rozhodnutím byl tento trestní nález potvrzen.

O stížnosti uvážil nss toto:

Na sporu je předem otázka, zda vyhláška okr. úřadu ve Vrchlabí z 19. srpna 1932, kterou byla s trestní sankcí uzavřena část okr. silnice Vrchlabí—Kunčice na dobu od 29. srpna do 17. září 1932, vyžadovala ke své platnosti schválení zem. úřadu v Praze, čili nic. Žal. úřad stojí na stanovisku, že šlo o případ nutný a neodkladný ve smyslu čl. 3 odst. 1 zák. č. 125/1927 Sb., poněvadž práce spojené s dehtováním a asfaltováním silnice vyžadují příznivého počasí, doba uzavření silnice musí býti vždy přesně stanovena a práce spojené s úpravou musejí býti prováděny co možná nejrychleji, aby provoz co nejméně byl obmezen, takže nebylo možno z těchto důvodů zaslati vyhlášku zem. úřadu ke schválení. Stížnost naproti tomu namítá, že dehtování a asfaltování silnice vyžaduje příprav trvajících měsíce, musí býti opatřen potřebný materiál, musejí býti vypsány a zadány práce, najati dělníci, na místo dopraveny stroje a materiál atd. Musil proto podle názoru stížnosti okr. úřad již měsíce předem věděti, kdy se s dehtováním a asfaltováním silnice musí započítati, a nešlo tedy o případ nutný a neodkladný ve smyslu čl. 3 odst. 1 zákona č. 125/1927 Sb.

Nss uznal správným stanovisko stížnosti.

Za účelem ochrany veřejného pořádku, klidu, bezpečnosti a veřejné mravnosti, odvracení v tomto směru všelikých nebezpečství a odstra-

ňování nastalých poruch mohou politické úřady podle čl. 3 odst. 1 zák. č. 125/1927 Sb. ve svých úředních obvodech vydávati, vyjma případy nutné a neodkladné se schválením zem. úřadu, příkazy a zákazy v zájmu veřejném nutné, jak ve způsobu všeobecných nařízení, tak i pro jednotlivé případy a mohou na nedbání takových příkazů a zákazů stanoviti tresty na penězích od 10 Kč do 5.000 Kč nebo na svobodě od 12 hodin do 14 dnů. Podle toho mohou politické úřady za uvedenými účely vydávati příkazy a zákazy zasahující do sféry zásadní dovolenosti, avšak jen tehdy, když veřejný zájem nutně toho vyžaduje, aby příkaz nebo zákaz takový byl vydán. Než i když tato podmínka je splněna, mohou politické úřady I. stolice vydávati ve svých obvodech takové příkazy a zákazy samostatně jen tehdy, jde-li o případy nutné a neodkladné, tedy o případy, jež vyžadují nutného řešení a nesnesou pro tuto svoji naléhavost odkladu. Není-li tu takového nebezpečí v prodlení, mohou politické úřady vydávati příkazy nebo zákazy podle cit. zákonného ustanovení jen se schválením zem. úřadu.

V konkrétním případě bylo na základě čl. 3 odst. 1 zák. č. 125/1927 Sb. zakázáno používati části okr. silnice v době od 29. srpna do 17. září 1932, ve které mělo býti provedeno její válcování a dehtování. I když je správné stanovisko žal. úřadu, že práce spojené s dehtováním a asfaltováním silnice vyžadují příznivého počasí, doba uzavření silnice musí býti vždy přesně stanovena a práce spojené s úpravou musí býti provádeny co možná nejrychleji, aby provoz co nejméně byl obmezen, nelze tím odůvodniti správnost závěru, k němuž žal. úřad dospívá, že totiž nebylo možno poslati předem vyhlášku zem. úřadu ke schválení. Správně se uvádí ve stížnosti, že dehtování a asfaltování silnice vyžaduje celé řady příprav, trvajících delší dobu, takže úřadu bylo známo již předem, kdy s těmito pracemi silničními bude započato, a nešlo proto o případ nutný a neodkladný podle čl. 3 odst. 1 uvedeného zákona o organizaci politické správy. Že tu nešlo o nebezpečí v prodlení a že si okr. úřad mohl skutečně vyžádati schválení zem. úřadu, jde jasně najevo z toho, že vyhláška, kterou byla část okr. silnice Vrchlabí—Kunčice uzavřena na dobu od 29. srpna do 17. září 1932, je datována 19. srpnem 1932, takže mezi datem vyhlášky a počátkem její účinnosti byla doba 10 dnů. Toto časové rozpětí již samo o sobě odůvodňuje závěr, že okr. úřad mohl si nejdříve vyžádati schválení zem. úřadu v době, kdy již přesně věděl, že se silničními pracemi bude započato, a po dosažení tohoto zákonem předepsaného schválení měl dosti času, aby zákaz řádně vyhlásil. Opačný závěr, k němuž dospěl žal. úřad v nař. rozhodnutí, není dostatečně podepřen.

Z těchto úvah dospěl nss k závěru, že byl porušen zákon, když vyhláška okr. úřadu ve Vrchlabí z 19. srpna 1932 byla vydána bez schválení zem. úřadu v Praze. Taková vyhláška je neplatná a nelze proto její přestoupení stíhati trestně. Jestliže žal. úřad nález úřadu I. stolice, kterým byl st-1 pro přestoupení této vyhlášky potrestán, nař. rozhodnutím potvrdil, porušil zákon. Z těchto důvodů musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss, aniž bylo možno vejíti na ostatní námitky stížnosti.